

NEWSLETTER

maaliskuu 2006

Kevättä alkaa olla rinnassa itsekullakin, varsinkin tammoillamme päivien pituus ja valo on saanut aikaan sen, että joka viikko on joku kiimassa. Tässä olotilassa tamma voi olla hieman erilainen kuin normaalisti, mutta asia kuuluu hevosiin ja kevääseen yhtälailla kuin karvanvaihtuminenkin. Koska tallillamme on myös oreja tulee tämä huomioida, eikä saattaa ketään kiusaukseen, eli pysyä tammojen kanssa kaukana Viksusta ja Roosta. Tilanne voi karata nopeasti käsistä.

Kuukauden ratsastaja: Leila Toffer-Kares

Leila edustaa ratsastajistamme kokenutta kaartia. Pitkään jatkuneesta harrastuksesta huolimatta into on piukassa ja hän on tinkimätön harjoittelija. Paitsi että Leila käy pari kertaa viikossa tunnilla, ratsastaa hän myös usein vaelluksilla tai maastoretkillä ja osallistuu työpaikkansa WSOY:n hevoskerhon rientoihin.

Kuva: Leila

Miten pitkään olet ratsastanut ?

Jo lapsena oli kovin heppahullu, mutta ei ollut mahdollisuutta ratsastamiseen. Varsinaisen ratsastuksen aloitin 21-vuotiaana ja olen nyt ratsastellut muutaman kymmenen vuotta.

Sinulle on myös käynyt ratsastusonnettomuuksia, onko niillä ollut vaikutusta harrastukseen?

Olen pari kertaa loukkaantunut pudotessa. 1. kerralla meni pari kylkiluuta mutta seuraavana päivänä olin jo satulassa. Kylki oli kyllä niin kipeä että siitä ei tullut mitään.

Toisella kertaa loukkasin niskani, ja jouduin pitämään pitkään niskatukea. Se sai aikaan sen, että vuoden verran tuli taukoa. Veri veti kuitenkin takaisin, ja pelko voitettiin aluksi liinassa ratsastamalla. Nytemin se alkaa olla unohdettu juttu, joskus voi tulla vielä vähän epävarmoja hetkiä ohimenevästi.

Mitä muuta kuuluu harrastukseesi?

Käymme vaelluksilla useasti vuodessa ja ystäväni kanssa kerran vuodessa teemme pitemmän retken. Olemme myös käyneet mm useasti Virossa ratsastusretkillä.

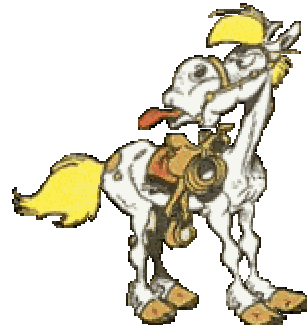
Ratsastus on oiva stressinpoisto-konsti, ratsastaessa ei voi ajatella mitään muuta.

Sitten vakiokysymys: lempihevosesi?

Vilin kanssa tullut eniten touhuttua

Hevosen käsittely

Lord-ruuna on ilmeisesti saanut monet ajattelemaan hevosen käsittelyä. Lordihan on helposti karsinassa tuuppiva, näpläävä eikä anna tilaa kovin helposti. Niinpä minulta on kysytty mitä pitää tehdä hevosen kanssa, ettei menisi jatkuvaksi painiksi satulointi. Sama asia tulee monella eteen esimerkiksi minkätahansa otuksen kavioiden puhdistamisessa, joka tuntuu olevan joskus raskaampi homma kuin itse ratsastus.

Tämä *horseman-shippi* on siitä hankala taito, että sitä on äärimmäisen vaikea opettaa koska kyse on kahden erilaisen korvien välin omaanvan olennon kommunikaatiosta.

Peruseriaatteen on se, että käyttäydymme rauhallisesti, luottavaisesti ja varmasti. Toimimme aina saman periaatteen mukaan, eli mikä on kiellettyä tänään on myös huomenna, eikä anneta tälläkertaa periksi mamin mussukalle ja ajatella että seuraavalla kerralla pysytään kovana. Toisaalta joka korvan heilautukseen ei pidä reagoida, mutta kuten lätkässä erotuomarin pitää tehdä pelaajille oma linjansa selväksi ja pelaajat ovat tyytyväisiä.

Jos vaikka kuinka yrittää toimia oikein mutta takaraivossamme piilee epävarmuus itsestä ja omista taidoista, niin hevoset on siitä kummia otuksia, että ne näkevät meidän läpi heti kun tartumme karsinan oveen. Ja sen jälkeen kun hepo on luokitellut ihmisen on aivan sama, kuinka jämäkkiä yritämme olla.

Kun työskentelet hevosen kanssa, aloita helpoista asioista joissa tiedät että onnistut. Vältä tilanteita, missä joudut ottamaan mittaa hevosesta. Onnistuminen pikkuasioissa luo varmuutta ja myös hevonen pysyy rentona, joten pian myös vaikeammat asiat alkavat luontumaan.

Silloin hevosenkäsittelemme alkaa olla kohdallaan kun mahdollista epävarmuutta tai konfliktia ei edes tule ajatelleeksi touhutessaan hevosen kanssa.

Ja mikä parasta, tämä varmuus tulee mukaan myös satulaan joten myös ratsastaminen muuttuu helpommaksi.

Veera vaihtamassa kortteeria

Tarkkaavaisimmat ovat huomanneet että Veeran karsina on tyhjänä. Joudumme tekemään tilaa tuleville varsoille ja Veera on vaihtamassa joukkuetta kuten NHL:n pelaajat ikään. Näillä näkymin se ei muuta sen pitemmälle kuin Porvooseen. Mutta katsotaan nyt kuinka koeaika sujuu.

Hevosiamme maailmalla: Peak Perrier

Noin puolitoistavuotta sitten Minna Lasander Porvoosta osti Peak Perrieri eli Pilkun. Pilkun äitihän on Ally-tammamme ja isä kuuluisa ori Contender, jolta on useampikin jälkeläinen worldcup-sarjassa mukana.

Pilkku on Minnan kanssa harjoitellut kouluhevoseksi valmentajansa Sanna Anderssonin avustuksella.

Viime kesänä ratsukko ehti muutamaiin seurakilpailuihin, jotka tietty voitti ja aluetasolla helppo-A luokkaan yli 6.n keskiarvolla, joka on oiva tulos ensimmäisestä startista.

Tulevana kesänä tarkoitus on vahvistaa rutiinia helppo-A tasolle ja saada Pilkkulle tottumusta kisoihin, se kun jännittää vielä aikamoisesti kilpailemista. Kotona Pilkku pystyy esittämään jo aika hienoa menoa, tosin joskus sen suuri ravi saa hien otsalle –toteaa Minna (allekirjoittaneen selkä vaati burana-purkilla käymistä Pilkkulla ratsastuksen jälkeen joten hieman kokeneen kouluratsastajan tuska lohduttaa meikäläistä).

Jäämme siis mielenkiinnolla odottelemaan kesän kuulujuttuja Minnalta ja Pilkkulta.

Millin H-hetki lähestyy

Millin laskettu aikahan oli 2.5. ja kun normaaliheitto on +/- 2 viikkoa, niin varsa voi putkahtaa maailmaan jo huhtikuun puolivälissä.

Jos kaikki menee onnellisesti ja varsa on tullut, pitää kaikkien maltaa mielensä ja antaa Millin olla rauhassa eikä rynnäköidä kurkkimaan karsinaan. Varsa tulee varsin pian ulkoilemaan ja kaikki ehtivät nähdä sen hyvin.

Milli varmaan jo toivoo, että asia tapahtuisi varsin pian, niin pinkeältä sen vatsa jo näyttää. Puksun varsanhan pitäisi syntyä vasta heinäkuun alkuun.

Kuukauden hevonen: Eve Perrier

Eve Perrier eli Viivi syntyi 14.5.2004 täällä Koskenkylässä. Sen emä on Miss Perrier ja isä Weltcup (BRD), emänisä Pyrrhus III (FIN).

Se on luonteeltaan kiltti, erittäin seurallinen ja tulee ihmisen perässä vaikka olohuoneeseen sohvalle jos sallii. Se on myös rohkea ja tulinen, eikä annan isompienkaan hevosten komennella vaan näyttää tarvittaessa hyvin tuimaa ilmettä. Ihmisille se on aina kuitenkin hyvin ystävällinen ja valmis tekemään mitä pyydetään.

Ulkonäkökin kelpaa, se on siro ja kaunis tamma. Liikkeessä sillä on hyvä laukka ja ravi sekä käynti tahdikas.

Irtohypytyksessä hyppää hyvin ja hyvällä tekniikalla. Myös pomppua ja taitoa tuntuu löytyvän joten siitä

odotellaan oivaa esteratsua.

Kevään suunnitelmiin kuuluu mm. Kyvyt esiin-kilpailuun osallistuminen, jossa arvioidaan 2-3 vuotiaiden varsojen hyppykykyä irtohypytyksessä. Se pidetään tänä vuonna Boen kartanon lämmitetyssä maneesissa. (Sama paikka jossa mm. kouluratsastajiemme parhaat harjoittelevat Kyra Kyrklundin johdolla)

Kuva: Viivi pienenä äitinsä Miss Perrierin kanssa, samaa näköä on, kts yläkuva

Hyvää kevään odotusta !!

www.perriertalli.fi